

ההזדמנות האחרונה להצביע למען ניצולי השואה

אומרים שהבחירות האלו הן על "מי הוא ציוני" ואני שואל, האם מי שאינו מכיר בנרדפותם של יהודים בחלק כלשהו מהעולם רשאי לקרוא לעצמו "ציוני" או למישהו אחר "אנטי ציוני"?

דם פרייס סיטון | mako | פורסם 03/03/15 20:01

צילום: חדשות 2

בשנת 2014 חיו בישראל כ-193,000 ניצולי שואה. כ-50,000 מתוכם מתחת לקו העוני. בכל חודש, הולכים לעולמם למעלה מ-1,000 ניצולים וקרוב מאוד היום בו לא יותרו יותר ניצולי שואה. לכן הבחירות הקרובות, אינן על יוקר המחיה ואינן על מחירי הדיור, הן אפילו אינן על ביטחון המדינה ועל האיום האיראני. הבחירות הקרובות הן ההזדמנות האחרונה שלנו להעניק כבוד לניצולי השואה שעוד חיים בינינו.

הפוליטיקאים שלנו אוהבים הזדמנויות לצילום מחמיא. כיפת ברזל? קו רכבת חדש לנתיבות? נאום בקונגרס בארה"ב? כל אלה הם הזדמנויות נהדרות לפוליטיקאים להרוויח הון פוליטי. באופן טבעי הזדמנות צילום נוספת האהובה עליהם, היא תמונות עם ניצולי שואה. "יש למדינת ישראל חוב היסטורי לניצולי השואה והשליחות שלנו, היא להקל עליהם בשנים האחרונות לחייהם", הצהיר שר האוצר לשעבר לפיד. אותו לפיד ומפלגתו פעלו אמנם להגדיל את הסיוע לניצולי השואה, פעולה מבורכת, אך לא מספקת. מדינת ישראל הגדילה את תקציב הניצולים, אך היא חוטאת בחטא חמור כלפיהם. בתור נכד לניצולי שואה וחובב השפה והתרבות הגרמנית, אני מרשה לעצמי לומר: מדינת ישראל מקשה על הניצולים, היכן

הוואטסאפ האדום של mako

שלחו לנו סרטונים, תמונות ודיווחים למספר: 050-2326004

המשטר הנאצי הגיע כמעט לכל אירופה, אך אנו שוכחים שהוא הגיע למקומות נוספים. כך למשל, ממשלת גרמניה מכירה באחריותה לסבלם של יהודי מרוקו הצרפתית שסבלו מרדיפות קשות תחת משטר וישי שהיה נתון לשליטתה. רבים מיהודים אלו, נשלחו לגור בשכונת "המלאח", שם נכלאו, הורעבו וסבלו מעוצר ומהתנכלויות של האוכלוסייה המקומית שהייתה נתונה להשפעת תעמולה אנטישמית. לאחר שנים ארוכות, גרמניה הכירה במי שסבל מרדיפות אלו כזכאי לפיצוי. אולם באופן מפתיע דווקא מדינת ישראל, "הארץ המובטחת", אינה מכירה בסבלם של אותם היהודים, כאשר היא נדרשת לשלם להם מכיסה בהתאם לחוק נכי רדיפות הנאצים.

המדינה קיבלה כספים רבים מגרמניה במסגרת הסכם השילומים, אך היא מסרבת להכיר בכך שיהודים אלו זכאים גם הם לתשלום. פתאום, אין צילום ביד ושם, פתאום כבר לא הוציג להשתמש בזיכרון השואה לצרכים פוליטיים באו"ם, פתאום למרות שנשבענו "לעולם לא עוד", מסרבים להכיר בכך שהייתה שואה, במקום שבו ממשלת גרמניה הכירה. היש צביעות גדולה מזו?! בעצם יש, חלק מהרפורמה הגדולה של יאיר לפיד, והיא באמת מבורכת, הייתה במתן פטור מתשלום על תרופות לכל תושב ישראל שאי פעם הוכר על ידי גרמניה, מדינת ישראל או מדינה אחרת, כזכאי לתשלום בגין נרדפותו. בתכנית הושקעו כמיליארד שקלים. חלק מהיהודים שהוכרו על ידי גרמניה, מוכרים כזכאים לפטור מתשלום על תרופות, אך אינם מוכרים לצורך תשלום קצבה בהתאם לחוק נכי רדיפות הנאצים. כלומר, מדינת ישראל מכירה בסבלם רק בדלת האחורית, כאשר השיקול היחידי הוא העלות. דוגמא נוספת, כאשר מדינת ישראל נדרשה להכיר בסבלם של יהודי נאלצי"ק בקווקז, (בהם גרמניה כבר הכירה) היא סירבה וגררה אותם למאבק משפטי. במהלך המאבק מדינת ישראל אף טרחה להמציא חוות דעת של היסטוריון, השוללת את הטענה שיהודי נאלצי"ק חיו בגטו.

במקרים אחרים, לאחר מאבקים משפטיים ארוכים בהם בית המשפט קבע שעל המדינה להכיר בפלוגני כניצול שואה ולשלם לו, המדינה מסרבת להשלים עם פס"ד, ואף לאחר שהיא מפסידה בערעור היא מגישה בקשות לערעור נוסף. מזעזע לחשוב עד כמה רחוק המדינה מוכנה ללכת כדי לא לשלם לניצולים, זאת בעוד שגרמניה מנסה להקל ולשלם.

הבחירות האלו הן ההזדמנות האחרונה שלנו להצביע למפלגות שיתחייבו לסייע לניצולי השואה. אומרים שהבחירות האלו הן על "מי הוא ציוני" ואני שואל, האם מי שאינו מכיר בנרדפותם של יהודים בחלק כלשהו מהעולם רשאי לקרוא לעצמו "ציוני" או למישהו אחר "אנטי ציוני"?

הם פרייס סיטון הינו עורך דין במשרד "דוד ידיד עורכי דין ונוטריון" העוסק בייצוג ניצולי שואה מול הרשויות בגרמניה ובישראל